

แหล่งที่มาของเงินทุน

บริษัทได้รับความช่วยเหลืออย่างคึกคักในการจัดหาเงินทุนทั้งจากรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ และสถาบันการเงินระหว่างประเทศ แหล่งที่มาของเงินทุนของบริษัท มีทั้งแหล่งภายในและภายนอกประเทศ แยกตามสกุลของเงินต่อไปนี้ คือ

1. เงินสกุลบาท
2. เงินสกุลต่างประเทศ

1. แหล่งที่มาของเงินสกุลบาท แบ่งได้ดังต่อไปนี้ คือ

- 1.1 จากส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งจำแนกออกเป็น
 - 1.1.1 ทุนหุ้นสามัญและการเพิ่มทุน
 - 1.1.2 เงินสำรอง
 - 1.1.3 กำไรสะสมที่ไม่ได้จัดสรร
- 1.2 จากหนี้สินระยะยาว จำแนกเป็น
 - 1.2.1 เงินกู้จากรัฐบาล
 - 1.2.2 หนี้กู้

2. แหล่งที่มาของเงินสกุลต่างประเทศ จำแนกออกเป็น

- 2.1 เงินกู้จากธนาคารโลก (ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา)
- 2.2 เงินกู้จากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตก
- 2.3 เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย
- 2.4 เงินกู้จากรัฐบาลเดนมาร์ก
- 2.5 เงินเย็นพิเศษ - เครดิตจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- 2.6 เงินกู้จากธนาคารเอ็กซ์พอร์ต - อิมพอร์ตแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ยังได้รับการช่วยเหลือจากธนาคารแห่งประเทศไทย และ
รัฐบาลไทย ในรูป

- ก. เครดิตขายลดค่าสัญญาใช้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- ข. เครดิตระยะยาวจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- ค. การค้าประกันเงินกู้ของบริษัทจากรัฐบาลไทย

แหล่งที่มาของเงินสกุลบาท

1.1 จากส่วนของผู้ถือหุ้น

1.1.1 ทุนหุ้นสามัญและการเพิ่มทุน

บริษัทจัดตั้งขึ้นมาตามพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 ซึ่งได้กำหนดทุนเรือนหุ้นไว้ในมาตรา 7 หมวด 1 การจัด
ตั้งครั้งนี้ "ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญ 20,000 หุ้น มีมูลค่าหุ้นละ
1,000 บาท รวมเป็นทุน 20 ล้านบาท ทุนที่กล่าวมานั้นอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญ
ใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้" และมาตรา 8 ได้
บัญญัติถึงการขายหุ้นว่า "ให้บริษัทเสนอต่อประชาชน และหรือบุคคลใด ๆ ตามแต่บริษัท
จะกำหนดให้เขาซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา 7 ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด
และให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้"

ทุนจำหน่ายครั้งที่ 1 บริษัทมีทุนเริ่มแรกกำหนดโดยพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 20,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท
รวมเป็นเงิน 20 ล้านบาท และได้ออกจำหน่ายในปีเดียวกัน 6,100 หุ้น ชำระเพิ่มมูลค่า
เป็นเงิน 6,100 ล้านบาท บริษัทได้ดำเนินงานก้าวหน้ามาด้วยดีตลอด แม้จะมีปัญหาด้าน
การวิเคราะห์โครงการในระยะเริ่มแรก ซึ่งต้องใช้เวลาและการพิจารณาอย่างละเอียด
เป็นเหตุให้ผู้ถือหุ้นเห็นว่า วิธีการของบริษัทต้องใช้เวลาาน บริษัทก็ได้พยายามชี้ให้เห็น
ถึงความจำเป็นในการวิเคราะห์อย่างละเอียดนั้น ได้ปรับปรุงวิธีพิจารณาเงินกู้ และการทำ
รายงานให้ดีขึ้น เป็นเหตุให้จำนวนโครงการขอเงินเพิ่มขึ้นทุกปี การขยายตัวของ -

อุตสาหกรรมมีขอบเขตกว้างขวางขึ้น บริษัทไค้อันวยประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหลายประเภท เช่น ช่วยแนะนำวิเคราะห์โครงการของผู้โดยเจ้าหน้าที่ของบริษัทให้ความมั่นใจว่า กิจกรรมของผู้จะมั่นคงไม่บกพร่อง ผู้จะเสียดอกเบี้ยไม่สูงเกินไป ทั้งมีเวลาปลอดชำระเงินต้น มีวิธีแบ่งงวดคืนเงินชำระหนี้ในระยะปานกลางหรือระยะยาว จึงทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแสดงความจำนงขอเงินเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ เพื่อสนองความต้องการเหล่านั้น บริษัทจึงจำเป็นต้องแสวงหาแหล่งเงินเพิ่มขึ้น และได้ทำการออกหุ้นเพิ่มเติมยกหุ้นสามัญ ๗ วันที่ 31 ธันวาคม 2518 มีจำนวนทั้งสิ้น 150,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท ชำระเต็มมูลค่าแล้วเป็นเงินทั้งสิ้น 150 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นการเพิ่มทุน 2 ครั้ง และจัดจำหน่ายรวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง ดังรายละเอียดการเพิ่มทุนต่อไปนี้

เพิ่มทุนครั้งที่ 1 โดยมติพิเศษที่ประชุมผู้ถือหุ้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน และ 13 ธันวาคม 2505 บริษัทไค้เพิ่มทุนเรือนหุ้นจากเดิม 20 ล้านบาท เป็น 100 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 100,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท โดยได้จดทะเบียนเพิ่มทุนเมื่อ 2 มกราคม 2506 และในปีเดียวกัน ได้ดำเนินการจำหน่ายหุ้นอีก 23,900 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท เพื่อเพิ่มทุนที่ชำระแล้วจาก 6.100 ล้านบาท เป็น 30 ล้านบาท ซึ่งได้จำหน่ายถึงสิ้นปี 2506 เป็นเงิน 18.687 ล้านบาท และได้จำหน่ายในปี 2507 เป็นเงิน 11.313 ล้านบาท โดยในเดือนเมษายน 2507 บริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (International Finance Corporation - I.F.C.) ซึ่งอยู่ในเครือธนาคารโลก ซื้อหุ้น 4,000 หุ้น และธนาคารอีก 12 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นธนาคารอเมริกัน 3 แห่ง (ซึ่งกฎหมาย Edge Act อนุญาตให้ลงทุนในต่างประเทศได้) และธนาคารพาณิชย์เยอรมัน 1 แห่ง นอกนั้นเป็นธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และสาขานาการพาณิชย์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ซึ่งประกอบการในไทย ซื้อหุ้น 7,313 หุ้น รวมเป็นหุ้นจำหน่ายและเรียกชำระครั้งนี้ 11,313 หุ้น

ทุนจำหน่ายครั้งที่ 2

เมื่อ มีนาคม 2506	287	หุ้น เป็นเงิน	287,000 บาท
มิถุนายน 2506	11,010	หุ้น เป็นเงิน	11,010,000 บาท
ธันวาคม 2506	1,290	หุ้น เป็นเงิน	1,290,000 บาท
เมษายน 2507	11,313	หุ้น เป็นเงิน	<u>11,313,000 บาท</u>
		รวม	<u>23,900,000 บาท</u>

สำหรับหุ้นจดทะเบียนที่ยังเหลืออยู่ บริษัทได้ทำการจำหน่ายหุ้นในครั้งที่ 3 เพิ่มจากเดิมอีก 20 ล้านบาท โดยได้ทำการจำหน่ายดังต่อไปนี้

ทุนจำหน่ายครั้งที่ 3

เมื่อ มิถุนายน - ธันวาคม 2510			
	จำนวน	16,756	หุ้น เป็นเงิน 16,756,000 บาท
มกราคม - มีนาคม 2511			
	จำนวน	1,056	หุ้น เป็นเงิน 1,056,000 บาท
เมษายน - มิถุนายน 2511			
	จำนวน	2,188	หุ้น เป็นเงิน <u>2,188,000 บาท</u>
		รวม	<u>20,000,000 บาท</u>

ต่อมาในปี 2513 บริษัทได้เปิดให้จองหุ้น เมื่อ 1 ตุลาคม และ 12 พฤศจิกายน 2513 ครั้งละ 25 ล้านบาท รวม 2 ครั้ง 50 ล้านบาท ซึ่งบริษัทได้เรียกชำระค่าหุ้น เต็มมูลค่าในปี 2515 รวมเป็นทุนชำระแล้วทั้งสิ้น 100 ล้านบาท ครบตามที่จดทะเบียนไว้

ทุนจำหน่ายครั้งที่ 4

เมื่อ กุมภาพันธ์ 2515 จำนวน 50,000 หุ้น เป็นเงิน 50 ล้านบาท

เพิ่มทุนครั้งที่ 2 ต่อมาในปี 2516 ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นได้มีมติพิเศษเป็นเอกฉันท์ ในการประชุมวิสามัญครั้งแรกเมื่อ 4 เมษายน 2516 และในการประชุมวิสามัญครั้งหลัง เมื่อ 26 เมษายน 2516 ให้เพิ่มทุนเรือนหุ้นอีก 50,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท เท่าเทียมรวมเป็นทุนที่เพิ่ม 50 ล้านบาท และเมื่อเพิ่มทุนคราวนี้แล้ว ทุนเรือนหุ้นของบริษัท จะมีจำนวน 150,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท รวมเป็นทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 150 ล้านบาท

ทุนจำหน่ายครั้งที่ 5

เมื่อ เมษายน 2516 จำนวน 49,600 หุ้น เป็นเงิน 49,600,000 บาท
 ธันวาคม 2516 จำนวน 400 หุ้น เป็นเงิน 400,000 บาท
 รวม 50,000,000 บาท

รวมทุนจำหน่ายครั้งที่ 1 - 5 จำนวน 150,000 หุ้น เป็นเงิน 150 ล้านบาท
 ทุนของบริษัทนี้เป็นทุนสามัญต้องใช้มูลค่าเป็นเงินตามจำนวน ไม่มีหุ้นบุริมสิทธิ
 หรือหุ้นคอบแทนใด ๆ ผู้ถือหุ้น ณ 31 ธันวาคม 2518 ประกอบด้วย

ตารางที่ 1 แสดงผู้ถือหุ้นของบริษัท จำแนกตามอาชีพและสัญชาติ

จำแนกตามอาชีพ	จำนวนผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	% ของหุ้น
ธนาคาร	33	103,453	69
บริษัทประกันภัย	26	8,650	6
บริษัทลงทุน	8	15,479	10
ประชาชนและบริษัทเอกชน	157	22,418	15
รวม	224	150,000	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

จำแนกตามสัญชาติ ¹	จำนวนผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	% ของหุ้น
ไทย	187	78,975	53
ต่างประเทศ	37	71,025	47
รวม	224	150,000	100

ประโยชน์จากการถือหุ้นบริษัท

นอกจากผู้ถือหุ้นจะมีส่วนช่วยเหลือส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าแล้ว ผู้ถือหุ้นยังได้รับผลประโยชน์ตอบแทนโดยตรงจากเงินปันผล ซึ่งบริษัทได้จัดสรรจากกำไรสุทธิประจำปี โดยได้จ่ายตั้งแต่ปี 2505 ในอัตราร้อยละ 5 และได้เพิ่มเป็นอัตราร้อยละ 6 ในปี 2508, อัตราร้อยละ 7 ในปี 2509, อัตราร้อยละ 7.5 ในปี 2510, อัตราร้อยละ 8.5 ในปี 2511, อัตราร้อยละ 9 ในปี 2512, อัตราร้อยละ 9.5 ในปี 2513 - 2516 และสามารถจัดสรรเป็นเงินปันผลได้ถึงอัตราร้อยละ 10 ในปี 2517 - 2518 นอกจากนี้ผู้ถือหุ้นของบริษัทยังอาจใช้หุ้นสามัญของบริษัท เป็นหลักทรัพย์ได้เช่นเดียวกับพันธบัตรรัฐบาล ในกรณีต่อไปนี้ คือ

สำหรับธนาคารพาณิชย์

1. ตามประกาศกระทรวงการคลัง ออกตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติกิจการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน 2515

¹กิจการที่มีบุคคลต่างสัญชาติถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ จัดอยู่ในประเภท "สัญชาติต่างประเทศ" แม้จะดำเนินกิจการในไทย

กำหนดให้สาขานาการต่างประเทศใช้หุ้น ทุนของบรรษัทค่างเงินกองทุนได้

2. ตามประกาศกระทรวงการคลังออกตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ประกาศ ณ วันที่ 30 มกราคม 2517 การลงทุนในหุ้น ทุนของบรรษัทหรือเงินให้กู้ยืมในส่วนที่มีหุ้น ทุนของบรรษัท เป็นประกัน ใ้รับยกเว้นไม่ถือเป็นสินทรัพย์ที่ธนาคารค่างเงินกองทุน

3. ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ออกตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน 2515 จำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้กู้ยืมให้เครดิต ฯลฯ แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด มีข้อจำกัดจำนวนว่า จะต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุน ความนี้ไม่ให้ใช้บังคับกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ซื้อหุ้น ทุนของบรรษัท หรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหุ้น ทุนของบรรษัทเป็นประกัน เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินมูลค่าที่ตราไว้ในหุ้น ทุนนั้น

4. ธนาคารพาณิชย์สามารถใช้หุ้น ทุนของบรรษัทเป็นหลักทรัพยที่ธนาคารพาณิชย์ค่างเงินไว้ตามเงื่อนไขในการอนุญาตให้เปิดสาขานาการพาณิชย์

สำหรับบริษัทเงินทุน

1. ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการค่างเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์เสี่ยงของบริษัทเงินทุน ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2518 ทุนหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไม่ถือเป็นสินทรัพย์เสี่ยง

2. ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการกำหนดอัตราส่วนของเงินที่บริษัทเงินทุนให้กู้ยืมแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และหรือลงทุนในกิจการของบุคคลนั้น กับเงินกองทุนของบริษัทเงินทุน ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2518 จำนวนเงินที่บริษัทเงินทุนให้กู้ยืมแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และหรือลงทุนในกิจการของบุคคลนั้น เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินกองทุนของบริษัทเงินทุนนั้น ความนี้ไม่ให้ใช้บังคับกรณีที่บริษัทเงินทุนให้กู้ยืมเงินโดยซื้อหุ้น ทุนหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยบริษัท ทุนหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยบริษัทเป็นประกัน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินมูลค่าที่ตราไว้

ในหุ้นกู้ หรือตราสารฯ นั้น

สำหรับบริษัทประกันภัย บริษัทประกันชีวิต

1. บริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย จะมีสินทรัพย์ที่ค้ำประกันไว้ในประเทศไทย เป็นหุ้น หุ้นกู้ของบริษัทใด เช่นเดียวกับพันธบัตรรัฐบาล ตามประกาศกระทรวงเศรษฐกิจลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2511
2. บริษัทประกันวินาศภัย หรือบริษัทประกันชีวิต อาจลงทุนในการซื้อหุ้น หุ้นกู้ของบริษัทใด ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 5 ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

3. หุ้น หุ้นกู้ของบริษัทสามารถนำไปวางค้ำนายทะเบียนเป็นหลักประกันแทนเงินสดได้ ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจลงวันที่ 31 ธันวาคม 2510

สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ และมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ จากส่วนที่ได้จากการซื้อหุ้น หุ้นกู้ของบริษัทตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 155

สำหรับบุคคลธรรมดา ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 155 ดอกเบี้ยที่ได้รับจากหุ้น หุ้นกู้ของบริษัท ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 7 ต่อปี ส่วนที่เกินร้อยละ 7 ต่อปี จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี หรือนำไปรวมคำนวณเสียภาษีกับเงินได้อื่น ๆ ก็ได้ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517

การเพิ่มทุนด้วยการออกหุ้นสามัญ นอกจากจะเป็นการเพิ่มเงินทุนสำหรับขยายกิจการให้กู้ยืมเงินของบริษัทแล้ว ยังเป็นการเพิ่มความสามารถที่บริษัทจะทำการกู้ยืมได้ตามประกาศนโยบายของบริษัทอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถขยายกิจการได้กว้างขวางออกไปอีก

ตามประกาศนโยบายของบริษัท (ซึ่งได้ปรับปรุงตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 65 เมื่อ 19 พฤษภาคม 2510) ได้กำหนดอำนาจและวงเงินในการกู้ยืม

และให้กู้ยืมต่อไปนี้คือ จะต้องไม่ก่อให้เกิดหนี้สินเกินกว่า 6 เท่าของเงินกองทุน²
 (เงินกองทุน = ทุนชำระแล้ว บวกเงินสำรอง บวกกำไรสะสม) และโดยทั่วไปจะไม่อนุมัติ
 เงินกู้ให้แก่โครงการใดโครงการหนึ่ง (ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด) เกินกว่า 25% ของเงิน
 กองทุน และจะไม่อนุมัติการร่วมลงทุนกับกิจการใดกิจการหนึ่งเกินกว่า 10% ของเงินกองทุน
 และการร่วมลงทุนทั้งหมดนั้นต้องไม่มากกว่าเงินกองทุน³

เพราะฉะนั้นอำนาจการกู้ยืมของบริษัทจึงเป็น 1,513.954 ล้านบาท และวง
 เงินชั้นสูงที่จะให้กู้ยืมหรือให้ความอุปการะด้านการเงินไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ แก่แต่ละโครงการ
 จึงเป็น 63.206 ล้านบาท (ณ 31 ธันวาคม 2518 เงินกองทุนของบริษัททั้งสิ้น =
 252.826 ล้านบาท)

1.1.2 เงินสำรอง

ตามประกาศนโยบายบริษัทกำหนดให้สะสมเงินสำรอง และการ
 จ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นของบริษัท เมื่อมีผลตอบแทนเป็นที่น่าพอใจจากการลงทุน จะตั้ง
 และรักษาเงินสำรองทำนองเกี่ยวกับการปฏิบัติทางการเงินที่ดี ซึ่งจะรวมทั้งเงินสำรอง
 เพื่อหนี้สูญ และเพื่อการลงทุนเพิ่มเติม สำรองตามกฎหมายเพื่อให้ส่วนของเจ้าของมั่นคง
 เพื่อจุดประสงค์นี้จะตั้งไว้อย่างต่ำ 30% ของกำไรสุทธิประจำปี เงินสำรองนี้จะประกอบด้วย

²เพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 148 เมื่อ 27 มิถุนายน
 2516 เดิมก่อนการเปลี่ยนแปลงกำหนดอำนาจการกู้ไม่เกิน 3 เท่าครั้งของทุนที่เรียกชำระ
 แล้ว เงินสำรองต่าง ๆ และเงินกู้จากรัฐบาล ส่วนที่ถือเสมือนหนึ่งเป็นทุนรวมกัน

³เดิมก่อนการเพิ่มเติมกำหนดไว้ว่าโดยทั่วไปจะไม่อนุมัติเงินกู้ให้กิจการใดกิจการ
 หนึ่ง (ไม่ว่าจะเป็นแบบใด) มากกว่า 15% ของทุนที่ชำระแล้ว บวกเงินสำรอง บวกเงิน
 ที่เป็นเสมือนทุน และจะไม่ร่วมลงทุนในกิจการใดกิจการหนึ่งเกินกว่า 10% ของทุนที่ชำระ
 แล้ว บวกเงินสำรอง และการร่วมลงทุนทั้งหมดต้องไม่มากกว่าทุนที่ชำระแล้วบวกเงินสำรอง

ก. 25% ของกำไรสุทธิประจำปีเป็นสำรองหนี้สูญ และสำรองเพื่อการลงทุนจนกว่าสำรองนี้จะเป็น 20% ของเงินทุนและการลงทุนตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ (Portfolio)

ข. 5% ของกำไรสุทธิประจำปีเป็นเงินสำรองตามกฎหมายจนกว่าจะเป็น 10% ของทุนซึ่งเรียกชำระแล้ว

และตามข้อบังคับของบริษัท ซึ่งได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ เมื่อ 6 พฤษภาคม 2503 แก้ไขเพิ่มเติมโดยที่ประชุมใหญ่วิสามัญ เมื่อ 13 และ 18 มกราคม 2507 ว่าด้วยเรื่อง เงินสำรองและ เงินปันผลดังนี้

(ข้อ 77.) เมื่อสิ้นชวบปีในทางบัญชีเงินทุกปี และก่อนที่จะประกาศอนุญาตเงินปันผลหรือเงินอย่างอื่นที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น ให้บริษัทจัดสรรยอดเงินจำนวนหนึ่งไม่ต่ำกว่า 25% ของกำไรที่เกิดจากธุรกิจของบริษัทไว้เป็น

ก. เงินสำรองหนี้สูญและการลงทุน และ

ข. เงินสำรองผนวก

(ข้อ 78.) ก่อนที่จะประกาศเงินปันผล หรือเงินอย่างอื่นที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้น บริษัทจะจัดสรรกำไรที่เกิดจากธุรกิจ เป็นเงินสำรองโดยเฉพาะเพื่อการอื่นอีกก็ได้ตามจำนวนเท่าที่บริษัทเห็นสมควร

บริษัทจึงได้เริ่มจัดสรรกำไรสุทธิประจำปีมาเป็นเงินสำรองต่าง ๆ

ดังนี้

1. เงินสำรองทั่วไป
2. เงินสำรอง เพื่อเงินให้กู้ที่อาจจะสูญ
3. เงินสำรองตามประกาศนโยบายหรือเงินสำรองตามกฎหมาย
4. สำรองเงินกันไว้เพื่อเงินให้กู้ที่อาจจะสูญ ซึ่งเริ่มสำรองในปี
5. จำนวนเงินที่โอนมาจากเงินกองทุนพิเศษตามสัญญาเงิน

พ.ศ. 2512 เป็นต้นมา

ยอดเงินสำรองของบริษัท ณ 31 ธันวาคม 2518 =

102.380 ล้านบาท

1.1.3 กำไรสะสมที่ไม่ได้จัดสรร

หลังจากที่บริษัทได้จัดสรรกำไรสุทธิในแต่ละปี เป็นเงินสำรองต่าง ๆ ตามประกาศนโยบายบริษัท และเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นแล้ว กำไรสุทธิส่วนที่เหลือในแต่ละปีจะสะสมเข้าในบัญชีกำไรสะสมที่ไม่ได้จัดสรร เพื่อนำไปใช้ขยายกิจการและถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินกองทุน

ยอดกำไรสะสมที่ไม่ได้จัดสรร ณ 31 ธันวาคม 2518 =

0.446 ล้านบาท

1.2 จากหนี้สินระยะยาว

1.2.1 เงินกู้จากรัฐบาล

นอกจากจะจัดหาเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทแล้ว เงินที่ได้มาก็ยังไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน บริษัทจึงต้องจัดหาเงินกู้ระยะยาวที่ต้นทุนของเงินทุนต่ำ ซึ่งบางรายเป็นเงินกู้ระยะยาวที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยเลย ส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ที่ได้รับความช่วยเหลือจากงบประมาณของรัฐบาล เงินกู้จากรัฐบาลนี้มีแหล่งกำเนิดดังต่อไปนี้คือ

ก. รับโอนจากการชำระบัญชีของธนาคารอุตสาหกรรม ในปี 2502 ได้มีพระราชบัญญัติยกเลิก พระราชบัญญัติธนาคารอุตสาหกรรม 2495 "มาตรา 5 กำหนดว่าการชำระบัญชีกิจการของธนาคารอุตสาหกรรมนั้นให้จัดทำโดยมีชักช้า ให้บริษัทเป็นผู้ชำระบัญชีของธนาคารอุตสาหกรรม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่พึงจ่ายให้แก่บริษัท สำหรับงานชำระบัญชีของธนาคารอุตสาหกรรม และมาตรา 9 เมื่อเสร็จการชำระบัญชีแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจัดการโอนสินทรัพย์ที่ได้มาเป็นจำนวนสุทธินั้นให้แก่บริษัทโดยเร็วที่สุดที่จะพึงได้ โดยจัดเป็นเงินที่รัฐบาลให้กู้ยืมระยะยาว และไม่มีดอกเบี้ย ตามข้อกำหนดที่จะได้ตกลงกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและบริษัท ในระหว่างชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีมีอำนาจโอน-

สินทรัพย์ตามแต่จะเห็นสมควรให้แก่บริษัทเป็นการให้กู้ยืมเท่าที่บริษัทจะพึงรับไว้ ค่าแห่งสินทรัพย์นั้นให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินให้กู้ยืม"

ฉนั้นเมื่อเริ่มกิจการบริษัทจึงได้รับเงินกู้ไม่มีคอกเบี้ยจากรัฐบาลประมาณ 14 ล้านบาท อันเป็นสินทรัพย์ที่ได้มาจากการชำระบัญชีกิจการธนาคารอุตสาหกรรมของรัฐบาล เงินกู้จำนวนนี้คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดระยะเวลาให้ชำระคืนภายใน 50 ปี เริ่มชำระภายหลังเวลา 30 ปี ยอดเงินกู้จากรัฐบาลรายนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2518 มีเป็นจำนวน 13.850 ล้านบาท

ข. เงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้โครงการช่วยเหลือต่างประเทศ (A.I.D.) (เดิมคือเงินจาก ไอ.ซี.เอ.) บริษัทได้รับมาเมื่อ เมษายน 2503 เป็นจำนวนเงิน 15 ล้านบาท กำหนดชำระคืน 30 ปี โดยไม่คิดคอกเบี้ย

ค. งบประมาณแผ่นดิน เมื่อ 12 พฤศจิกายน 2505 จำนวนเงิน 20 ล้านบาท กำหนดชำระคืนภายใน 50 ปี ในอัตราคอกเบี้ยดังนี้ 20 ปีแรก ไม่คิดคอกเบี้ย 20 ปีต่อไป อัตราร้อยละ 3 ต่อปี 10 ปีสุดท้าย อัตราร้อยละ 5 ต่อปี

งบประมาณปี 2510 รัฐบาลให้บริษัทกู้เพิ่มอีก 20 ล้านบาท กำหนดชำระคืนภายใน 30 ปี ในอัตราคอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี

ง. เงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้โครงการช่วยเหลือต่างประเทศ (A.I.D.) 17 กันยายน 2508 จำนวนเงิน 30 ล้านบาท กำหนดชำระคืน 15 ปี อัตราคอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี เงินจำนวนนี้เป็นเงินที่รัฐบาลไทยเตรียมไว้ชำระเงินกู้ที่รัฐบาลไทยกู้จากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้โครงการความช่วยเหลือระหว่างประเทศตามโครงการรัฐบัญญัติ 480 (Public Law 480) ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา แต่เนื่องจากเงินที่เตรียมไว้มีเกินกว่ายอดเงินที่รัฐบาลไทยจะต้องชำระตามกำหนดการวางชำระเงินกู้ที่ได้กำหนดกันไว้ รัฐบาลไทยโดยคำยินยอมของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ผ่านองค์การบริหารวิเทศกิจ (USOM) จึงได้ยกเลิกประโยชน์จากการใช้เงินดังกล่าวในระหว่างนี้ให้แก่บริษัท โดยคิดคอกเบี้ยจากบริษัทในอัตราร้อยละ 6 ต่อปี บริษัทจึงอยู่ในฐานะที่จะนำเงินจำนวนนี้ไปให้อุตสาหกรรมกู้ต่ออีกทอดหนึ่ง อัตราคอกเบี้ยนี้

อาจลดลงต่ำกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หากบริษัทจะลดยอดการออกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าของบริษัท ซึ่งในปี 2509 คิดไว้ที่ร้อยละ 9 ต่อปี กล่าวคือ รัฐบาลไทยได้กำหนดให้บริษัทที่มีกำไรร้อยละ 3 จากการนำเงินจำนวนนี้ไปให้ลูกค้า ฉะนั้นหากบริษัทลดยอดการออกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าจากบริษัทลงไป รัฐบาลไทยก็จะลดยอดการออกเบี้ยลงในอัตราส่วนเดียวกัน แต่ทั้งนี้ รัฐบาลไทยจะไม่ยอมลดลงต่ำกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี การกู้เงิน 30 ล้านบาทนี้ ได้มีการเซ็นสัญญาเงินระหว่างกระทรวงการคลังกับบริษัท เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2508 บริษัทจะต้องชำระเงินกู้ทั้งหมด 30 ล้านบาท คืนรัฐบาลไทยภายในระยะเวลา 15 ปี ระหว่างวันที่สัญญาจนถึงสิ้นปี 2518 บริษัทได้เบิกเงินมาแล้วรวมทั้งสิ้น 19.190 ล้านบาท

ในปี 2515 รัฐบาลอเมริกันได้ช่วยเหลือโดยให้เงินกู้เป็นเงินบาทประมาณ 50 ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ยต่ำคือ อัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี กำหนดระยะเวลาชำระต้นเงินคืน 40 ปี โดยผ่านโครงการช่วยเหลือตามรัฐบัญญัติ 480 ซึ่งได้ลงนามกับรัฐบาลไทยเรียบร้อยแล้ว เมื่อ 16 มีนาคม 2515 เงินกู้นี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกา มีความประสงค์จะให้บริษัทนำไปใช้ในการให้กู้ยืมและร่วมลงทุนในโครงการ เกษตร - อุตสาหกรรม (Agro - Industry) ตลอดระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) ต่อมาใน เมษายน 2517 บริษัทได้ทำสัญญาเงินจากรัฐบาลไทยประมาณ 116 ล้านบาท มีกำหนดระยะเวลาใช้คืน 40 ปี โดยเงินจำนวนนี้ส่วนหนึ่งเป็นเงินจำนวนเดียวกับที่รัฐบาลไทยได้รับจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้บัญญัติ 480 ดังกล่าวนั้น คิดดอกเบี้ยในอัตรากำหนดไปนี้ 10 ปีแรก คิดในอัตราร้อยละ $2\frac{1}{4}$ ต่อปี, 30 ปีต่อไปคิดในอัตราร้อยละ $3\frac{1}{4}$ ต่อปี

บริษัทได้เบิกเงินกู้นี้มาแล้วทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 116.416 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2518

1.2.2 ทุน

กำลังเงินของบริษัทอีกส่วนหนึ่งได้มาจากหุ้นกู้ถึงแม้บริษัทจะจัดหาแหล่งเงินกู้ยืมระยะยาวได้จากต่างประเทศ แต่เงินเหล่านั้นก็เป็นเงินสกุลต่างประเทศ ซึ่งมีความผูกพันต่อแหล่งให้กู้ยืมต่างประเทศในอันที่จะให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำไปลงทุนได้แต่

เฉพาะ เพื่อซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์จากต่างประเทศเท่านั้น ส่วนการลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าก่อสร้าง ค่าปรับปรุงที่ดินนั้น บริษัทไม่อาจจ่ายเงินตราต่างประเทศให้กู้ยืมได้ เพราะความผูกพันต่อแหล่งให้กู้ยืมดังกล่าวนั้น ฉะนั้นนอกจากค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ บริษัทจึงต้องจ่ายให้กู้เป็นเงินสกุลบาท ซึ่งผู้ประกอบการทั้งหลายยังมีความต้องการเงินบาทเพื่อไปลงทุนอยู่เป็นจำนวนมาก บริษัทจึงจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อสนองความต้องการเหล่านั้น โดยเฉพาะการเตรียมทางค่านเงินตราไทยให้มีจำนวนเพียงพอ กวญ เหตุนี้บริษัทจึงได้ทำการออกหุ้นกู้ 3 ครั้ง ดังต่อไปนี้คือ

หุ้นกู้ครั้งที่ 1 บริษัทได้ออกหุ้นกู้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2510 เป็นเงิน 30 ล้านบาท กำหนดไถ่คืนในเวลา 10 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี โดยคำนวณถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี กระทรวงการคลังค้ำประกันในการชำระดอกเบี้ยและต้นเงินคืน หุ้นกู้ครั้งนี้ได้จำหน่ายหมดในปี พ.ศ. 2511

หุ้นกู้ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2511 ออกหุ้นกู้เป็นเงิน 50 ล้านบาท เป็นหุ้นกู้ลงทะเบียนระบุชื่อผู้ถือ กำหนดไถ่คืนเป็นเวลา 10 ปี ในวันที่ 31 ธันวาคม 2521 อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี จะชำระดอกเบี้ยให้ปีละครั้ง โดยคำนวณถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้กระทรวงการคลังค้ำประกันในการชำระดอกเบี้ยและต้นเงินคืนเช่นกัน หุ้นกู้จำนวนนี้ได้จำหน่ายหมดในปี 2512

หุ้นกู้ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2518 เป็นหุ้นกู้ลงทะเบียนระบุชื่อผู้ถือ เป็นเงินทั้งสิ้น 150 ล้านบาท แบ่งเป็นยอดจำนวนหุ้นกู้ 150,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท ออกจำหน่ายเท่ามูลค่า อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 9 ต่อปี กำหนดไถ่คืนภายใน 5 ปี หุ้นกู้จำนวนนี้เริ่มขายเมื่อ มกราคม 2519

2. แหล่งที่มาของเงินสกุลต่างประเทศ

2.1 เงินกู้จากธนาคารโลก หรือธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (International Bank for Reconstruction and Development - I.B.R.D.)

เงินกู้จากธนาคารโลกที่เรียกกันว่าเงินกู้ธนาคารโลกหมายเลข 370 (World Bank Loan No. 370 TH) บริษัทได้ลงนามเมื่อ 11 มีนาคม 2507 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่ 3 เมษายน 2507 ในสัญญาธนาคารโลกกำหนดให้กู้เป็นเงินตราต่างประเทศ แก่บริษัทเป็นจำนวน 2,500 ล้านดอลลาร์ เทียบเป็นสกุลบาทประมาณ 50 ล้านบาท กำหนดชำระคืนภายใน 15 ปี คิดอัตราดอกเบี้ยขั้นแรกร้อยละ $5\frac{1}{2}$ ต่อปี แต่อาจจะปรับอัตราดอกเบี้ยนี้ได้ภายหลังถ้าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินกู้เปลี่ยนแปลงไป เงินดังกล่าวนี้บริษัทได้ลูกค่างูเพื่อซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ จากบรรดาประเทศที่เป็นสมาชิกของธนาคารโลก และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เงินกู้ตามสัญญาแรกนี้บริษัทได้เบิกมาแล้วทั้งสิ้นถึงสิ้นปี 2510 เป็นจำนวน 30,786 ล้านบาท และในปี 2510 ขอสัญญาผูกพันระหว่างบริษัทกับธนาคารโลกได้หมดอายุลง ฉะนั้นเงินกู้จากธนาคารโลกในส่วนที่ยังไม่ได้เบิกใช้จำนวน 1,455 ล้านดอลลาร์ (หรือประมาณ 30,272 ล้านบาท) ได้ถูกตัดบัญชีไป และบริษัทได้ใช้คืนไปบางส่วนนับแต่ปี 2511 เป็นต้นมา ได้ชำระหมดสิ้นไม่ปรากฏยอดในงบบัญชีเมื่อปี 2515

ต่อมาบริษัทเริ่มเจรจาขอเงินจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ เมื่อปี 2515 - 2516 ภายในวงเงิน 8 - 12 ล้านดอลลาร์ ใ้รับ การตกลงและได้ทำสัญญาเงินกู้เมื่อ 4 มิถุนายน 2517 ในวงเงิน 12 ล้านดอลลาร์ หรือเท่ากับประมาณ 240 ล้านบาท กำหนดระยะเวลาชำระคืน 15 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ $7\frac{1}{4}$ ต่อปี นับเป็นเงินกู้ครั้งที่ 2 จากธนาคารโลก

ในปี 2518 บริษัทได้เจรจากับธนาคารโลก เพื่อขอเงินอีกเป็นครั้งที่ 3 ในวงเงิน 25 ล้านดอลลาร์ เงินกูรายนี้ยังไม่ได้ลงนามสัญญา

2.2 เงินกู้จากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตก

(Kreditanstalt für Wiederaufbau - KfW)

บริษัทได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตก และจากรัฐบาลเยอรมันตะวันตกโดยผ่านสถาบันสินเชื่อนี้ บริษัทได้ทำสัญญาเงินกู้กับสถาบันแห่งนี้ 4 ครั้งแล้ว คือ

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 1 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2506 มีผลใช้บังคับในปี 2507 ในสัญญานี้ กำหนดให้เงินกู้เป็นเงินตราต่างประเทศแก่บริษัทเป็นจำนวนเงิน 11 ล้านคอยท์ซมาร์ค เทียบเป็นเงินสกุลบาทประมาณ 55 ล้านบาท ในขณะนั้น กำหนดชำระคืนภายในเวลา 15 ปี คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ $5\frac{1}{2}$ ต่อปี เงินกู้นี้บริษัทให้ไปเพื่อซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ได้เฉพาะจากบรรดาประเทศที่ไม่อยู่ในเครือกลุ่มเงินคอมมิวนิสต์ หรือสหภาพโซเวียต รัสเซีย หรือประเทศยูโกสลาเวีย เป็นต้น

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 2 เมื่อ 31 มกราคม 2512 เงินกู้นี้บริษัทได้เจรจาขอตั้งแต่ปี 2510 เป็นเงิน 5 ล้านคอยท์ซมาร์ค หรือประมาณ 25 ล้านบาท ในขณะนั้น ซึ่งได้รับอนุมัติเงินกู้ครั้งที่ 2 นี้ ในปี 2511 มีกำหนดชำระคืนภายใน 15 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ $5\frac{1}{2}$ ต่อปี

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 3 เมื่อ 30 สิงหาคม 2516 ในปี 2515 บริษัทได้เจรจาคัดขอเงินเพิ่มอีก 10 ล้านคอยท์ซมาร์ค หรือประมาณ 75 ล้านบาท มีกำหนดระยะเวลาชำระคืน 30 ปี เงินกู้นี้ได้มีการตกลงแน่นอนและลงนามในสัญญาเงินกู้เรียบร้อยแล้วเมื่อปี 2516 โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ $6\frac{1}{2}$ ต่อปี

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 4 เมื่อ 20 ตุลาคม 2518 ในปี 2515 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เริ่มเจรจากับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตกเพื่อขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก รัฐบาลเยอรมันได้ให้ความช่วยเหลือในรูปเงินกู้โดยผ่านสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตก เป็นจำนวนเงิน 15 ล้านคอยท์ซมาร์ค หรือเทียบเป็นเงินบาทประมาณ 117.150 ล้านบาท กำหนดชำระคืนภายใน 30 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ $7\frac{1}{2}$ ต่อปี

2.3 เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank - ADB)
บริษัทได้ทำสัญญาเงินกู้กับธนาคารแห่งนี้ 3 ครั้งแล้ว คือ

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 1 บริษัทได้เจรจาคัดขอเงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย ในปี 2510 เป็นจำนวนเงิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 104 ล้านบาท ซึ่งได้รับอนุมัติและได้เซ็นสัญญาเรียบร้อยแล้ว เมื่อ 25 มกราคม 2511 เป็นเงินกู้จำนวนเดียวกันนั้น

เพื่อนำมาบริการแก่วงการอุตสาหกรรมในประเทศ กำหนดชำระคืนภายใน 15 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6⁷/₈ ต่อปี

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 2 ในปี 2512 บริษัทไคเจอร์จำกัดขอขอกู้เงินอีกเป็นจำนวน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นเงินประมาณ 208 ล้านบาท ได้รับอนุมัติและทำสัญญาเงินกู้ครั้งที่ 2 ใน 30 มกราคม 2513 กำหนดชำระคืน 15 ปี สำหรับอัตราดอกเบี้ยนั้นตามสัญญาได้ใช้อัตราที่กำหนดขึ้นทุกครั้งที่เปิด Sub Loan Account จนกระทั่งเมื่อ 28 พฤษภาคม 2513 ธนาคารพัฒนาเอเชียได้เพิ่มอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 6⁷/₈ เป็น 7¹/₂ ต่อปี อย่างไรก็ตาม ธนาคารพัฒนาเอเชียได้เปิดโอกาสให้บริษัทเลือกระหว่างอัตราใหม่ร้อยละ 7¹/₂ ต่อปี ซึ่งอาจขึ้นหรือลดลงได้ตามภาวะตลาด หรืออัตราตายตัวร้อยละ 6⁷/₈ ต่อปี บริษัทไคเจอร์ตัดสินใจเลือกอัตราตายตัวซึ่งได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังในฐานะผู้กำกับดูแล ทำให้ต้นทุนเงินกู้ของบริษัทไม่ต้องขึ้นไปตามอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพัฒนาเอเชีย

สัญญาเงินกู้ครั้งที่ 3 เริ่มเจรจาคัดต่อขอกู้เมื่อปี 2517 ในวงเงิน 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 400 ล้านบาท ได้รับอนุมัติและได้ทำสัญญาเงินกู้เมื่อ 27 สิงหาคม 2518 กำหนดชำระคืนภายใน 15 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 8³/₄ ต่อปี

2.4 เงินกู้จากรัฐบาลเดนมาร์ก (Danish Government)

ในปี 2513 รัฐบาลเดนมาร์กได้เสนอให้รัฐบาลไทยกู้เงินเป็นจำนวน 25 ล้านดอลลาร์เดนมาร์ก หรือประมาณ 75 ล้านบาท กำหนดชำระคืนภายใน 25 ปี ระยะปลอดหนี้ 7 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย ในจำนวนนี้ ส่วนหนึ่งรัฐบาลจะจัดสรรให้บริษัทเพื่อนำไปให้ยืมต่อรัฐบาลเดนมาร์ก ได้ตกลงให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี มีการลงนามในสัญญาเงินกู้ระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลเดนมาร์ก ตามโครงการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของต่างประเทศ ในเดือนสิงหาคม 2514 เงินกู้ไม่มีดอกเบี้ยและกำหนดเวลาชำระคืนยาวนานถึง 25 ปี รัฐบาลได้นำเงินกู้นี้ไปใช้ในโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อจัดซื้อสินค้าและบริการจากประเทศเดนมาร์ก ในการนี้รัฐบาลได้กู้เงินจำนวน 6.5 ล้านดอลลาร์เดนมาร์ก หรือประมาณ 19.5 ล้านบาท ให้บริษัทกู้โดยไม่คิดดอกเบี้ย และมีกำหนดชำระคืนเช่นเดียวกับเงินของรัฐบาล เพื่อบริษัทจะได้นำไปให้ลูกค้า โดยมี

เงื่อนไขว่าจะต้องใช้เพื่อชำระค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์หรือบริการจากประเทศเดนมาร์ก เท่านั้นในครั้งแรก แต่ภายหลังจากบริษัทได้รับชำระคืนเงินคืนจากผู้แล้ว บริษัทอาจจะนำมาใช้เป็นเงินทุนให้กู้ยืมต่อไปได้อีกโดยปราศจากข้อผูกพันใด ๆ จนกว่าจะครบกำหนดอายุเงินกู้ ซึ่งจะช่วยเหลือความสามารถในการให้กู้ยืมเงินบาทของบริษัทในระยะต่อไป เป็นอันมาก มีการลงนามในสัญญาเงินกู้ที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามที่กล่าวมานั้น ระหว่างกระทรวงการคลังและบริษัทใน กุมภาพันธ์ 2515

2.5 เงินเยนพิเศษ - เครดิตจากธนาคารแห่งประเทศไทย (Special Yen Loan from the Bank of Thailand)

ในปี 2513 รัฐบาลไทยได้ตกลงมอบให้บริษัทเป็นผู้ใช้เงินเยนพิเศษของรัฐบาล ซึ่งมีคงเหลืออยู่ประมาณ 3,600 ล้านเยน หรือเท่ากับประมาณ 230 ล้านบาท มีระยะเวลาใช้คืน 7 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี เพื่อให้บริษัทนำไปให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมที่ประสงค์จะใช้เงินเยนไปชำระค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ตลอดจนบริการจากประเทศญี่ปุ่น

2.6 เงินกู้จากธนาคาร เอ็กซปอร์ต-อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่น (Export - Import Bank of Japan - Exim)

บริษัทเริ่มติดต่อกับธนาคาร เอ็กซปอร์ต-อิมพอร์ตแห่งประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ปี 2515 ขอเงินเป็นจำนวนเงิน 10,000 ล้านเยน ได้รับการตกลงและได้ทำสัญญาเงินกู้เมื่อ 8 มกราคม 2517 ในวงเงินดังกล่าวเทียบเป็นเงินไทยประมาณ 680 ล้านบาท กำหนดระยะเวลาใช้คืน 20 ปี ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ $5\frac{1}{4}$ ต่อปี

เงินกู้นี้มีเงื่อนไขการให้กู้ยืมตามประกาศของบริษัทลงวันที่ 12 มิถุนายน 2517 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประกาศ

เรื่อง การให้กู้ยืมเงินจากธนาคารเอ็กซ์พอร์ต - อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่น

.....

ด้วยบริษัทได้กู้เงินจากธนาคารเอ็กซ์พอร์ต - อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่นตามโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น จำนวน 10,000,000,000 เยน เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมส่วนเอกชนกู้ยืมไปใช้ในการซื้อสิ่งของและบริการจากประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ บางส่วนที่ต้องจ่ายเป็นเงินบาทภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

บริษัทจึงขอประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการให้กู้ยืมเงินกู้รายนี้ให้ทราบทั่วกันดังต่อไปนี้ :-

ข้อ 1 การให้กู้ยืมเงินของบริษัทเพื่อชำระค่าสิ่งของและบริการจากประเทศญี่ปุ่น แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภท ก. บริษัทจะให้ผู้ประกอบการกู้ยืมเงินจากเงินกู้รายนี้เพื่อนำไปซื้อสิ่งของและบริการจากประเทศญี่ปุ่นโดยชำระเป็นเงินเยน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในประเทศ บางอย่างที่เป็นเกี่ยวกับสิ่งของและบริการจากประเทศญี่ปุ่นไม่เกิน 30% ของวงเงินกู้แต่ละราย เช่น ค่าติดตั้งเครื่องจักร ค่าควบคุมและค่าฝึกอบรม ค่าอุปกรณ์ที่ทำในประเทศไทย ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อให้สิ่งของและบริการจากประเทศญี่ปุ่นใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ แต่ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าภาษีอากร ค่าใช้จ่ายสำหรับสำนักงาน เงินเดือนและค่าจ้างหรือเงินทดแทน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทานองเดียวกัน

ประเภท ข. การให้กู้เงินในประเภท ก. ร่วมกับการให้กู้เงินบาทเพื่อชำระค่าสินค้าหรือบริการอื่นหรือมีการให้กู้เงินตราสกุลอื่นปนอยู่ด้วย

ข้อ 2 การให้กู้ยืมดังกล่าวข้างต้นเฉพาะส่วนของเงินเยนมีวิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้ :-

2.1 เมื่อได้มีการอนุมัติค่าชดเชยเงินแล้ว บริษัทจะทำสัญญาการกู้เงินกับผู้ซอ
หลังจากนั้นผู้ซอกต้องส่งสัญญาซื้อขายสิ่งของและ/หรือสัญญาจ้างบริการ กับบุคคลหรือนิติบุคคล
ผู้ปุ่น (รวมทั้งการแก้ไขในภายหลัง) โดยกำหนดมูลค่าเป็นเงินเยนมายังบริษัท สัญญานี้
จะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษและมีสำเนาที่ลงลายมือชื่อ (Signed Copies) 2 ฉบับ เพื่อ
บริษัทจะไต่ส่งไปให้ธนาคาร เอ็กซ์พอร์ต - อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่นเพื่อขอรับอนุมัติ

2.2 บริษัทจะเป็นผู้ขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตให้ผู้ซอกทุกราย

2.3 เมื่อมีการจ่ายเงินเยนให้แก่ผู้ซอกตามสัญญาแล้ว จะถือว่าผู้ซอกเป็นหนี้บริษัท
ตามจำนวนเงินที่คิดมูลค่าเป็นเงินบาท ดังนี้

ก. กรณีจ่ายเงินเยนชำระค่าสิ่งของหรือบริการในประเทศญี่ปุ่นตาม
เลตเตอร์ออฟเครดิต อัตราแลกเปลี่ยนเงินตามที่ใช้คิดมูลค่าของเงินบาทจากเงินเยนจะใช้
อัตราขายของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยตามที่บริษัทกำหนด ในวันที่ธนาคารเอ็กซ์พอร์ต-
อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่นจ่ายเงินเยนชำระให้ธนาคารที่เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต และ
บริษัทจะมอบเอกสารต่าง ๆ ตามเลตเตอร์ออฟเครดิตตลอดจนใบขนของ (Bill of
Lading) ให้ผู้

ข. กรณีบริษัทโอนเงินเยนเข้ามาในประเทศเพื่อจ่ายให้ผู้ซอกเป็นค่า
ใช้จ่ายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่ใช้คิดมูลค่าของเงินบาทจากเงินเยนจะใช้
อัตราขายของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยตามที่บริษัทกำหนด ในวันที่บริษัทขายเงินเยน
ที่โอนเข้ามา

2.4 ผู้ซอกจะเป็นผู้จ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าป่วงการใด ๆ รวมทั้งดอกเบี้ยที่
ธนาคารผู้เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตเรียกเก็บระหว่างที่รอรับการชำระเงินจากธนาคาร
เอ็กซ์พอร์ต - อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่น

2.5 ดอกเบี้ยจะคิดตามอัตราปกติ (เวลานี้กำหนดไว้ร้อยละ 10.5 ต่อปี)
ในการให้กู้ยืมเงินบาทของบริษัทโดยผู้ซอกได้รับคุ้มครองการเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน
คำนวณจากเงินบาทที่ผู้ซอกเป็นลูกหนี้ในข้อ 2.3 และชำระทุก 3 เดือน

2.6 ระยะเวลาการกู้ยืมโดยปกติ 5 - 7 ปี และมีระยะเวลาปลอดการชำระคืนเงิน 1 - 2 ปี ตามลักษณะของกิจการ การวางแผนชำระคืนเงินจะแบ่งเป็นงวด ๆ ซึ่งตามปกติจะต้องชำระทุก ๆ 6 เดือน

2.7 เมื่อพ้นกำหนด 60 วัน นับจากวันลงนามในสัญญากู้เงิน ผู้กู้จะต้องเสียค่าผูกพันหนี้ในอัตราร้อยละ $\frac{1}{2}$ ต่อปี เฉพาะจากยอดเงินที่ได้รับอนุมัติและยังมิได้เบิกไป โดยคิดมูลค่าเป็นเงินบาทในอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ตามที่บริษัทกำหนด ณ วันเริ่มคิดค่าผูกพันหนี้ และต้องชำระทุก 3 เดือน

ข้อ 3. การกู้ยืมตามประเภท ก. ข้อ 1 ไม่จำเป็นต้องทำโครงการโดยละเอียด แต่จะต้องมีธนาคารพาณิชย์หรือผู้ที่บริษัทเห็นชอบค้ำประกัน ทั้งนี้เพื่อให้บริษัทสามารถพิจารณาและอนุมัติค่าชอกู้เงินได้โดยรวดเร็ว เอกสารที่จะต้องยื่นพร้อมกับคำขอ คือ โครงการโดยย่อรายการสิ่งของและบริการที่จะใช้เงินเยนชำระ พร้อมด้วยร่างสัญญาซื้อขาย และสัญญาจ้าง

ข้อ 4. การกู้ยืมเงินตามประเภท ข. ใน 1 จะต้องยื่นโครงการโดยละเอียด เช่น เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินจากบริษัทตามปกติ และการกู้ยืมเงินประเภทนี้จะใช้ที่ดินที่ตั้งโรงงาน สิ่งปลูกสร้าง และเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นหลักประกันเงินกู้หรือจะให้ธนาคารพาณิชย์หรือผู้ที่บริษัทเห็นชอบค้ำประกันก็ได้

นอกจากนี้บริษัทได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาลไทยด้วยการให้เงินในรูปของ

ก. เครดิตขายลคทวีสัญญาใช้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี 2514 บริษัทได้รับความสนับสนุนจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยให้บริษัทนำคว้สัญญาใช้เงินของลูกค้าบริษัทที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมไปขายลคทวีสัญญาใช้เงินประเทศไทย เพื่อให้ลูกค้าใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในวงเงิน 40 ล้านบาท โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อปี เงินกู้ในรูปนี้บริษัทได้ทำสัญญากับธนาคารแห่งประเทศไทยเมื่อสิงหาคม 2514 และยอดขายของลคทวีสัญญาใช้เงินจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2518 เป็นเงิน 16.743 ล้านบาท

ข. เครดิตระยะยาวจากธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี 2517 บริษัทได้รับ ความอนุเคราะห์จากธนาคารแห่งประเทศไทยโดยให้กู้ยืมเงินระยะยาวในวงเงิน 200 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 8 ต่อปี ได้ทำสัญญาเงินกู้เมื่อมิถุนายน 2517 ยอดเงินที่ เบิกจนถึง 31 ธันวาคม 2518 เป็นเงิน 130.771 ล้านบาท

ค. การค้าประกันเงินกู้ของบริษัทจากรัฐบาลไทย ตามพระราชบัญญัติบริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 กำหนดเรื่องการค้าประกันเงินกู้ไว้ใน หมวด 4 มาตรา 23 ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมจากธนาคารระหว่าง ประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ด้ายออก รวมแห่งคนเงินกู้เหล่านั้นทั้งสิ้นที่รัฐบาลค้าประกันยังคงอยู่กว่า 40 ล้านบาท เมื่อคำนวณเป็น เงินตราไทย หรือการค้าประกันเงินกู้จะเป็นผลให้ยอดรวมนั้นมีจำนวนสูงกว่าที่กล่าวนี้ เมื่อ คำนวณเป็นเงินตราไทยแล้วห้ามมิให้มีการค้าประกันอีก การคำนวณเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยนั้นให้ใช้อัตราปริวรรตในวันซึ่งบังคับสัญญาเงินรายที่ค้าประกัน

ความในมาตรานี้ยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505 และใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 23 ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมจากธนาคารระหว่าง ประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ด้ายออก รวมแห่งคนเงินกู้เหล่านั้นทั้งสิ้นที่รัฐบาลค้าประกันยังคงอยู่กว่า 200 ล้านบาท เมื่อคำนวณ เป็นเงินตราไทย หรือการค้าประกันเงินกู้จะเป็นผลให้ยอดรวมนั้นมีจำนวนสูงกว่าที่กล่าวนี้ เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทยแล้ว ก็ห้ามมิให้มีการค้าประกันอีก การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยนั้น ให้ใช้อัตราปริวรรตในวันซึ่งบังคับสัญญาเงินรายที่จะค้า ประกัน

ความในมาตรานี้ยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ^{บริษัท}เงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2510 และใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 23 ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมจากธนาคารระหว่าง ประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ด้ายออก

รวมแห่งตนเงินกู้เหล่านั้นทั้งสิ้นที่รัฐบาลค้ำประกันยังคงอยู่กว่า 500 ล้านบาท เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย หรือการค้ำประกันเงินกู้จะเป็นผลให้ยอดรวมนั้นมีจำนวนสูงกว่าที่กล่าวนี้ เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทยแล้วก็ตามมิใหม่มีการค้ำประกันอีก

ความในมาตรานี้ ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 233 ข้อ 6 และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

มาตรา 23 ในกรณีที่บริษัทขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมเงินจากแหล่งใหญ่ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้ แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมกับตนเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังคงอยู่ของ ไม่เกินสิบสอง เท่าของเงินกองทุนของบริษัท เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราที่คำนวณจากการเทียบค่าเสมอภาคของบาทกับเงินตราต่างประเทศ สกกุลที่กู้ยืมในวันทำสัญญา

และในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในค่าของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้กำหนดไว้ในมาตรา 25 ดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เกี่ยวกับเงินกู้อย่างใด ๆ ที่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ได้ให้บริษัทกู้ยืม และรัฐบาลค้ำประกันนั้น รัฐบาลจะทำสัญญากับบริษัทได้ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงค่าของบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศที่ได้กู้ยืมและมีการขาดทุนเกิดขึ้น รัฐบาลจะชดใช้เงินที่ขาด หรือถ้ามีผลกำไรเกิดขึ้น รัฐบาลจะได้รับผลกำไรนั้น

ความในมาตรานี้ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 233 ข้อ 7 และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

มาตรา 25 ในกรณีที่เกี่ยวกับเงินกู้อย่างใด ๆ ที่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือที่แหล่งใหญ่ยืมอื่นใดในต่างประเทศได้ให้บริษัทกู้ยืม รัฐบาลจะทำสัญญากับบริษัทได้ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงการเทียบค่าเสมอภาคของบาทกับเงินตราต่างประเทศสกกุลที่กู้ยืมและมีการขาดทุน หรือมีกำไรเกิดขึ้น รัฐบาลจะชดใช้เงินที่ขาดหรือ

รับผลกำไรนั้น แล้วแต่กรณี

เกี่ยวกับความไม่แน่นอนทางด้านการเงินระหว่างประเทศ เมื่อเงินเปลี่ยนค่า บ่อย ก่อให้เกิดความวิตกกังวลค่า บริษัทจึงหาทางปลดปล่อยภาระปรับวรรคเงินตรานี้ให้หมดไป เพื่อให้การกู้ยืมปลอดพ้นชะงักการเสี่ยงภัยในอัตราแลกเปลี่ยนด้วยการเจรจา กระทบวงการคลัง ในปี 2516 ขอแก้ไขข้อตกลงว่าด้วยการรับผลการขาดทุน และกำไร ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงค่าของเงินบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศที่ใดทำไว้ตั้งแต่ 2506 เสียใหม่ โดยขอให้กระทรวงการคลัง เป็นผู้ค้าประกันการเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน ขึ้นสุดท้าย บรรลุผลเมื่อต้นปี 2517 และได้มีการทำข้อตกลงใหม่ ซึ่งลูกค้าจะไม่ต้องรับ การความเสี่ยง ซึ่งจะทำให้ผู้กู้เงินตราต่างประเทศได้โดยมีต้องเสี่ยงกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราแต่อย่างใด

ถึงแม้บริษัทจะได้รับความสนับสนุนช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย และรัฐบาลต่าง ประเทศในเรื่องการจัดหาแหล่งเงินกู้ยืมก็ตาม แต่ก็มีระยะหนึ่งที่บริษัทต้องเผชิญกับปัญหา การขาดแคลนเงินบาทเป็นจำนวนมาก จนไม่สามารถถอนยืมได้โครงการเงินกู้ได้โดยสะดวก โดยเฉพาะในช่วงปี 2511 ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงวิธีการให้กู้ยืมเสียใหม่ มีการกำหนด "ลำดับความสำคัญของประเภทอุตสาหกรรม" (Priority List) โดยคณะกรรมการ บริษัทได้กำหนดนโยบายการให้กู้เงินดังนี้

1. ให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมทั้งหมด (ตามที่ระบุประเภทในกฎกระทรวงที่มี อยู่ในขณะนี้ และจะมีต่อไปในวันข้างหน้า) เป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายแห่ง Priority ที่เจ้าหน้าที่ของบริษัทจะรับพิจารณาเพื่อให้กู้ยืมได้
2. อุตสาหกรรมประเภทอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามข้อ 1 แต่เป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเด่นชัดในอันที่จะเพิ่มพูนผล ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจแก่ส่วนรวม คณะกรรมการอาจจะรับไว้พิจารณาเป็นราย ๆ ไป
3. อุตสาหกรรมคงขอไปนี้คณะกรรมการบริษัทได้พิจารณาแล้ว และมีมติให้ระงับ การให้กู้ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีมติเปลี่ยนแปลง ประกาศเมื่อ 2 ธันวาคม 2511 คือ

- ก. เหมืองแร่ที่บุก
- ข. โรงแรม
- ค. โรงงานผลิตยา
- ง. โรงเลื่อยไม้
- จ. โรงน้ำแข็งเพื่อการบริโภค
- ฉ. โรงงานทำกระสอบ
- ช. โรงงานน้ำตาล ยกเว้นน้ำตาลบริสุทธิ์
- ซ. โรงสีข้าว (ยกเว้นการสีข้าวที่มีคุณภาพสูง)
- ฅ. โรงงานน้ำอัดลม
- ฉ. อุตสาหกรรมห้องเย็นในพระนครและธนบุรี
- ญ. โรงงานอบไม้ในพระนครและธนบุรี
- ฎ. โรงงานย่อยหิน

4. กิจการอุตสาหกรรมที่บรรษัทรับค่าเสนอ และขอกู้ยืมไว้พิจารณานั้น คณะกรรมการบรรษัทจะให้การพิจารณาหลังจากตามลำดับความสำคัญดังนี้

- 4.1 ใช้วัตถุดิบจากการเกษตร และทรัพยากรธรรมชาติภายในประเทศ
- 4.2 ประหยัดเงินตราต่างประเทศ
- 4.3 เพิ่มการใช้แรงงาน
- 4.4 ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ
- 4.5 เป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมอื่น ๆ

5. ในกรณีที่การเสนอขอกู้ยืมที่เข้าเกณฑ์ตามข้อ 1 และข้อ 4 มีมากมาย จำนวนเงินที่จะพึงให้กู้ยืมได้ในขณะนั้น หรือตามที่ประมาณการไว้เพื่อการนั้นไม่เพียงพอ คณะกรรมการบรรษัทจะพิจารณาให้กู้โดยพิจารณาถึงหลักสำคัญดังต่อไปนี้

- 5.1 เป็นการส่งเสริมความเจริญทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค
- 5.2 การขอกู้เป็นเงินตราต่างประเทศทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- 5.3 มีทุนของตนเองมากพอสมควร

5.4 เป็นนิติบุคคลและจะให้ความสำคัญแก่บริษัทจำกัดที่มีลักษณะ เป็นบริษัท สาธารณะ เป็นอันดับแรก

5.5 มีระบบการบัญชีที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ใน 2514 ซึ่งเป็นปีที่สิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ที่กำหนดให้บริษัทจัดหาเงินทุนให้อุตสาหกรรมภายในประเทศจำนวน 400 ล้านบาท หรือถัวเฉลี่ยปีละ 80 ล้านบาท บริษัทสามารถตอบสนองแผนพัฒนาฉบับนี้ได้ผลเกินกว่าที่ คาดหมายไว้ คือ บริษัทอนุมัติเงินทุนไปทั้งสิ้นเป็นเงิน 654.1 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมาย ถึง 254.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 64 และยังได้รับเชิญให้เข้าร่วมในคณะกรรมการวางแผน อุตสาหกรรม เพื่อวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะที่ 3 ซึ่งตามแผนพัฒนาฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) รัฐบาลได้กำหนดให้บริษัทที่มีบทบาทยิ่งขึ้นไปอีกในการพัฒนาอุตสาหกรรม ส่วนเอกชนของประเทศ กล่าวคือ ใ้คงเป้าหมายเงินที่บริษัทจะให้กู้และลงทุนไว้ถึง 1,700 ล้านบาท ถัวเฉลี่ยปีละ 340 ล้านบาท โดยเริ่มจาก 240 ล้านบาท ในปี 2515 290 ล้านบาท ในปี 2516 350 ล้านบาท ในปี 2517 380 ล้านบาท ในปี 2518 440 ล้านบาท ในปี 2519 เพื่อให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ บริษัทมีความ จำเป็นที่จะต้องแสวงหาทุนให้อุปการะทางการเงินแก่ภาครัฐอุตสาหกรรมอย่างเพียงพอ กล่าวคือในระยะของแผนพัฒนาฉบับที่ 3 นี้ บริษัทจะต้องจัดหาเงินบาทและเงินตราต่างประเทศมาเพิ่มขึ้นเป็นเงินถึง 1,232 ล้านบาท ส่วนหนึ่งคาดว่าจะได้จากแหล่งเงินทุน ทางประเทศ และอีกส่วนหนึ่งจากการจำหน่ายหุ้นเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นในโอกาสที่เหมาะสม นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฉบับนี้ได้กำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับหน้าที่ของบริษัท ไว้อย่างแจ่มชัดคือ

1. ให้บริษัทเพิ่มการให้กู้ยืมแก่อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยตรง โดยเฉพาะโครงการในสวนภูมิภาคที่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ และเพื่อทวีโครงการ เกษตรอุตสาหกรรมในภูมิภาคนั้น ๆ เพื่อจะจัดหางานให้คนในสวนภูมิภาคได้ทำมากขึ้น เพื่อ กระจายสภาพความอยู่ดีกินดีออกไปยังชนบท และเพื่อผ่อนคลายความแออัดในนครหลวง นอกจากนี้ยังเน้นหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออก เพื่อแสวงหาเงินตรา

ต่างประเทศซึ่งจะได้นำมาช่วยบรรเทาการขาดคลุกคลีการค้าและคลุกคลีการชำระเงิน

2. ให้มีการร่วมทุนในบริษัทสาธารณะที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรม

3. คำเนิการส่งเสริมและพัฒนาตลาดทุน ทั้งในลักษณะริเริ่ม และขยายไปให้กว้างขวางทั่วประเทศ

4. พิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของกิจการที่ก้าวรุดหน้าไปเรื่อย ๆ และบริษัทสามารถดำเนินการไปได้อย่างราบรื่น

5. ให้หน่วยราชการหรือองค์การของรัฐร่วมมือสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้การดำเนินงานของบริษัทบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

เกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติม นั้น รัฐบาลได้เข้าช่วยเหลือด้านการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับบริษัทที่มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 233 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัท พ.ศ. 2502 และเพิ่มอำนาจกำกับของรัฐบาลให้กับเงินทุนของบริษัท (ในรูปหุ้นกู้และเงินกู้จากต่างประเทศมากขึ้น) ดังรายละเอียดมาตรา 23

ปัญหาที่แหล่งเงินทุนนี้ คาดว่า ในอนาคตบริษัทอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนเงินบาท ดังที่ได้เคยประสบมาแล้วเมื่อปี 2511 ทั้งนี้เพราะผู้ซอมักจะชอบเป็นเงินบาทมากกว่าเงินต่างประเทศ การที่บริษัทจะเพิ่มทุนด้วยการออกหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นั้น อาจจะไม่สามารถดึงดูดนักลงทุนได้มากนัก เพราะผลตอบแทนที่จะให้ในรูปเงินปันผล และอัตราดอกเบี้ยหุ้นกู้นั้นไม่อยู่ในอัตราที่น่าสนใจพอ ทุกครั้งที่มีการเพิ่มทุนบริษัทต้องอาศัยสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัย ประกันชีวิต ให้ช่วยซื้อหุ้นของบริษัท หุ้นที่จำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปนั้น จำหน่ายได้น้อยมาก ทางหนึ่งที่บริษัทอาจแก้ไขได้คือ การเร่งระดมเงินออมจากประชาชนด้วยการเสนอผลตอบแทนที่สูงพอที่เอกชนจะสนใจเข้าร่วมลงทุนด้วย หรือมิฉะนั้น บริษัทก็สามารถทำในรูปขายตั๋วสัญญาใช้เงินที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงใกล้เคียงหรือมากกว่าอัตราดอกเบี้ยตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทการเงินทั่ว ๆ ไป และอาจขอร้องให้รัฐบาล โดยผ่านกระทรวงการคลัง ให้ความช่วยเหลือด้านการกำกับเพิ่มขึ้นอีก

สรุป แหล่งที่มาของเงินทุน ซึ่งบรรษัทนำไปให้ลูกค้าที่ยืมต่อ ๓ 31 ธันวาคม
2518 ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงแหล่งที่มาของเงินทุนของบริษัท

1. เงินสดบาท

ณ 31 ธันวาคม 2518
(บาท)

1.1 จากส่วนของผู้ถือหุ้น

1.1.1 ทุนหุ้นสามัญและการเพิ่มทุน

ทุนเรียกชำระครั้งที่ 1, 2502 - พฤศจิกายน	6,100,000	
" " 2, 2506 - มีนาคม	287,000	
- มิถุนายน	11,010,000	
- ธันวาคม	1,290,000	
2507 - เมษายน	11,313,000	
" " 3, 2510 - มิถุนายน-ธันวาคม	16,756,000	
2511-2512 มิถุนายน-มีนาคม	1,056,000	
2512 - เมษายน-มิถุนายน	2,188,000	
" " 4, 2514 - กุมภาพันธ์	50,000,000	
" " 5, 2516 - เมษายน	49,600,000	
- ธันวาคม	<u>400,000</u>	150,000,000

1.1.2 เงินทุนสำรอง

- สำรองตามสัญญาจ่ายเงิน	10,557,128	
- สำรองตามกฎหมาย	8,170,000	
- สำรองพิเศษ (สำรองทั่วไปและสำรองเพื่อเงินโทกที่อาจสูญ)	<u>83,652,637</u>	102,379,765

1.1.3 กำไรสะสมที่ไม่ได้จัดสรร

ตั้งแต่ 2503 - 2518 446,046

1.2 หนี้สินระยะยาว

ยอดเงินกู้

ณ 31 ธันวาคม 2518
(บาท)

วันที่สัญญา	จำนวนเงิน เทียบเป็นจำนวนบาท ณ เวลาที่ทำข้อตกลงใหญ่	ระยะเวลาใช้คืน	อัตราดอกเบี้ย	
1.2.1 เงินกู้จากรัฐบาลไทย				
(ก) 2506 - กันยายน	13,850,237*	50 ปี	ไม่คิด	13,850,237
(ข) 2506 - กันยายน	15,000,000	30 ปี	ไม่คิด	15,000,000
(ค) 2506 - กันยายน	20,000,000	20 ปี	ไม่คิด	20,000,000
		20 ปีต่อไป 3%		
		10 ปีสุดท้าย 5%		
(ง) 2508 - กันยายน	30,000,000	15 ปี	6%	19,190,000
(จ) 2510 - เมษายน	20,000,000	30 ปี	6%	20,000,000
(ฉ) 2517 - เมษายน	116,416,157	10 ปีแรก 2 ¹ / ₄ %		<u>116,416,157</u>
		30 ปีต่อไป 3 ¹ / ₄ %		
				204,456,394
1.2.2 หนี้				
2511 - เมษายน	30,000,000	10 ปี	7%	30,000,000
2511 - ตุลาคม	50,000,000	10 ปี	7%	<u>50,000,000</u>
				80,000,000
* ใ้รับจากการเลิกกิจการของธนาคารเพื่อการอุตสาหกรรม				
1.3 เงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย (ในรูปตัวเงินจ่าย)				
2514 - สิงหาคม	40,000,000	ชายช่วงลดตัวสัญญาใช้เงิน (ระยะสั้น)	5%	16,743,000
2517 - มิถุนายน	200,000,000	เครดิตระยะยาว	8%	<u>130,771,320</u>
				147,514,320
				<u>684,796,525</u>
ความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยในรูปการค้ำประกันทั้งสิ้น 12 เท่าของเงินกองทุนของบริษัท				

2. เงินสกุลต่างประเทศ

วันที่สัญญา	จำนวนเงิน	ระยะเวลาใช้คืน	อัตราดอกเบี้ย	ยอดเงินกู้	
				ณ 31 ธันวาคม 2518 (บาท)	
เทียบเป็นจำนวนบาท ณ เวลาที่ทำขอกกกลงไทย					
2.1 เงินคอดลาร์ - เงินกู้จากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (IBRD)					
2507 - มีนาคม	บ\$ 2,500,000	* 52,000,000	15 ปี	5 $\frac{1}{2}$ %	- 0 -
2517 - มิถุนายน	บ\$ 12,000,000	240,000,000	15 ปี	7 $\frac{1}{4}$ %	159,933,000
2.2 เงินคอยทชมารค - เงินกู้จากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธเยอรมันตะวันตก (KfW)					
2506 - ธันวาคม	11,000,000 มาร์ค	57,200,000	15 ปี	5 $\frac{1}{2}$ %	
2512 - มกราคม	5,000,000 "	25,870,619	20 ปี	5 $\frac{1}{2}$ %	
2516 - สิงหาคม	10,000,000 "	74,933,600	30 ปี	6 $\frac{1}{2}$ %	
2518 - ตุลาคม	15,000,000 "	117,150,000	30 ปี	7 $\frac{1}{2}$ %	63,273,000
2.3 เงินคอดลาร์ - เงินกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB)					
2511 - มกราคม	บ\$ 5,000,000	102,168,560	16 ปี	6 $\frac{7}{8}$ %	
2513 - มกราคม	บ\$ 10,000,000	154,482,806	15 ปี	6 $\frac{7}{8}$ %	
2518 - สิงหาคม	บ\$ 20,000,000	400,000,000	15 ปี	8 $\frac{3}{4}$ %	103,864,000
2.4 เงินโครนเนอร์ - เงินกู้จากรัฐบาลเดนมาร์ก					
2515 - กุมภาพันธ์	6,500,000 โครนเนอร์	21,645,000	25 ปี	ไม่คิด	18,537,000

* ถูกตัดบัญชีไปตั้งแต่ปี 2510

2.5 เงินเยนพิเศษ - เงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย (ในรูปตั๋วเงินจ่ายระยะยาว)

2514 - เมษายน	3,600,000,000	เยน	241,920,000	7 ปี*	7%	166,154,000
---------------	---------------	-----	-------------	-------	----	-------------

2.6 เงินเยน - เงินกู้จากธนาคารเอ็กซิมพอร์ต-อิมพอร์ตแห่งประเทศไทย (EXIM)

2517 - มกราคม	10,000,000,000	เยน	677,000,000	20 ปี	$5\frac{1}{4}\%$	<u>224,778,000</u>
						<u>736,539,000</u>

	<u>จำนวนเงิน</u>	<u>ร้อยละ</u>
เงินสกุลบาท	684,796,525	48.18
เงินสกุลต่างประเทศ	<u>736,539,000</u>	<u>51.82</u>
	<u>1,421,335,525</u>	<u>100.00</u>

* เริ่มตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญากู้เงินระหว่างบริษัทและผู้